

DÉLMAGYARORSZÁG

75. évfolyam, 168. szám
1985. július 19., péntek

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 1.80 forint

Ülést tartott a Minisztertanács

A kormány Tájékoztatási Hivatala közli: A Minisztertanács csütörtöki ülésén megtárgyalta és jóváhagyta a magyar-szovjet gazdasági és műszaki-tudományos együttműködési kormányközi bizottság Moszkvában tartott üléséről szóló jelentést. Megbízta a Gazdasági Bizottságot, hogy gondoskodjék az ülés határozatainak végrehajtásáról.

A Minisztertanács megvitatta a cigány lakosság helyzetéről szóló előterjesztést. Megállapította, hogy a központi és a helyi intézkedések, a társadalmi és a tömegszervezetek közreműködése, valamint saját törekvései nyomán felgyorsult a ci-

gányság társadalmi beilleszkedése, életkörülményeinek kedvező irányú változása. A kormány határozatot hozott a foglalkoztatási feltételek, a munkaalkalmak és a szakképzettség javításának, az iskolázottsági-műveltségi szint további emelésének elősegítésére.

A kormány jóváhagyólag tudomásul vette a mezőgazdasági és élelmiszeripari miniszter jelentését az időszerű nyári munkák és az aratás menetéről. Utasította az illetékeseket, hogy intézkedéseikkel nyújtson segítséget a betakarítás zavartalan-ságának biztosításához. (MTI)

Variációk pályaudvarra

„Szeged vasúti csomópont korszerű kialakítása, különös tekintettel a közlekedési kapcsolatokra és a munkamegosztásra” címmel az idén februárban országos pályázatot hirdetett a Közlekedési Minisztérium, a MÁV Vezérgazgatósága, a Csongrád megyei és a szegedi városi tanács. A nyilvános pályázat célja az volt, hogy Szeged város és környékére olyan komplex közlekedésfejlesztési javaslat készüljön, amely figyelembe véve a 2000-ig várható műszaki fejlődést és a személy- és áruforgalmi felütést — a városrendezési tervvel és a város közlekedésének fejlesztésével összhangban reális megoldásokat tartalmazzon. Követelmény volt az is, hogy ez a terv összhangban legyen Szeged és vonzáskörzete valamennyi közlekedési igényének fejlesztésével.

A pályázati kiírásra a megadott határidőig 5 pályamű érkezett, ezeket a neves szakemberekből álló bírálóbizottság egyenként értékelte, és javaslatot tett a pályaművek sorolására, illetve a díjazásra. A pályázat eredményét a közelmúltban hirdették ki: 140 ezer forintos első díjban részesült a Közműtervező Vállalat kollektívájának pályaműve. Az Eke György, Mészáros Zsófia, Pelsőczy Géza, Faragó László, Ozsváth Miklósné, Huszár Péterné és Theobald Károlyné összetételű szerzőkollektíva a több szakterület feladatait magas szinten, kiemelkedően oldotta meg. Második díjat és 100 ezer forintot kapott Lesz Károly, Papp Éva és Takács László (MÁVTI), illetve Molnár György (BME). Harmadik díjat és a velejáró 80 ezer forintot szintén a MÁVTI tervezői (Bodor Péter, Mangol János, Szentjóni Szabó Andor, Vízkeleti Ferenc) kapták meg. További két pályaművet megvett a bírálóbizottság.

A pályázat igen hasznos és jó ötleteket adott a vasúti közlekedés és az ehhez kapcsolódó helyi, közúti közlekedés megszervezésére és fejlesztésére. Az egyik ilyen elgondolás: Kiskundorozsma és Szeged-Rökus állomások összekötése, ami lehetővé tenné hogy a Budapestről érkező személyforgalmat majd a rökusi pályaudvarra tereljék át. Ter-

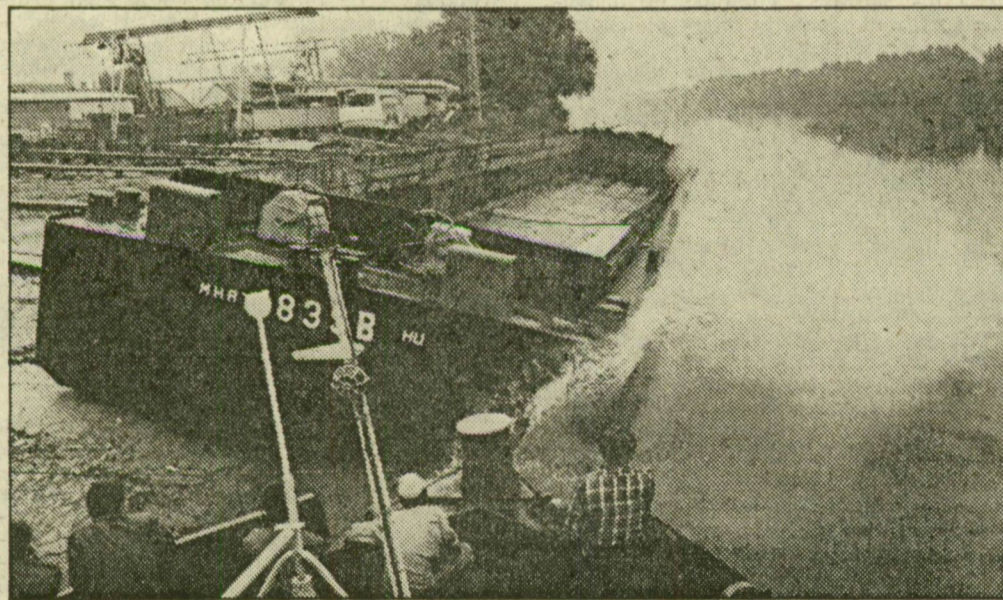
mészetesen az itt épülő majdani személypályaudvarhoz megfelelő színvonalú városi tömeg- és egyéni közlekedés is kapcsolódik (villamos, trolibusz, helyközi autóbussz-pályaudvar, személygépkocsi parkolóhely). Született jó ötlet új teherpályaudvar kialakítására is, amelynek közúti fuvarozási, valamint az új medencés kikötővel kialakítandó kapcsolatait is jól oldották meg a pályaművek. Hogy mind-ez mikor valósul meg, azt

ma még pontosan megmondani nem lehet. De tény, hogy a pályázatot kiíró szervek ajánlották a MÁV Vezérgazgatóságnak: 1988-ig készíttesse el és egyeztesse a szegedi vasúti csomópont komplex fejlesztési tervtanulmányát annak érdekében, hogy Szeged általános rendezési tervének felülvizsgálatakor a vasútfejlesztéshez szükséges területigényt figyelembe lehessen venni.

Gellért József

Szende, Szundi és a többiek

Vizre tették a bárkát

Nagy László felvétele

Az idén ez volt a harmadik

Elkészült az idei harmadik 1600 tonnás bárka és tegnap, csütörtökön vizre eresztették Tápén, a Mahart hajójavító üzemében. Ez a szállítóeszköz alkalmas minden száraz áru szállítására, ebben az évben még három hasonló készül az üzemben. Egyszerűnek tűnik: összehajszottak a lemezeket, befestik azokat és mehet a vízre. De hogyan?

Érdekes emlékezni a 60-as évek elején egy ilyen eseménynél beállt az egész üzem. Akkor 100-nál több ember fizikai erejét igényelt a vízre bocsátás. Még az irodai dolgozók is a sarat taposták, hogy a fából ké-

szült „gugora” magára tekerje a vastag köteleket, amelyek végeit a „görög lyukba” ástott akácfa derekához kötötték s így húzták az elkészült hajókat a vízre. A sólyapálya is természetesen fából épült, aminek hátránya, hogy gyakran eltört és ilyenkor a hajótestet a parti agyagból kézi emelővel kellett kiemelni. Mesebeli alakok hoztak változást. Ez szó szerint értendő, vagyis a hét törpe nevére keresztelt 100 személyes hajók építésére kapott megbízást az üzem. Ezek vizre tétele már komolyabb sólyát igényel. Fokozatosan, lebontott hajófene-

Építőtábor '85, Szeged

Diákmunkások Borsodból

Öt-hat évvel ezelőtt a Szegedi Konzervgyár dolgozói inkább csak barátkoztak az építőtábor gondolatával, ma már viszont el-képzelték a nyári diákmunkások segítségével. Az évek során sok minden változott. Egy azonban állandó maradt: minden évben Borsod megyéből érkeztek a középiskolások, hogy felkészüljenek a szezonmunkákra. Nos, az idén ez a segítség nagyon is elkel — hallhattuk tegnap Rósa Lászlótól, a vállalat igazgatójától. Borsodból rekordtermést könyvelhetnek el a gazdaságok, így a konzervgyárban is akad épp elég feldolgozni való. Beindult a gyümölcs-szezon is, tehát az a 140 diák, aki mos. július közepén segíti a termelést, egy pillanatig sem unatkozik a hat-órás munkák során.

Ezek szerint minden rendben? Sajnos, nem. Az üveg-inar nem tudja elegendő csomagolóeszközzel ellátni a gyárat, napról napra érkeznek külföldről a dobozok, hogy végül mégse vesznek kárba ez a bizonyos rekordtermés. A gépek átállítása, a változó csomagoló-megoldások persze több munkáskezet is igényelnek. Tehát ez is bizonyíték arra,

A városi és megyei vezetők látogatóban a konzervgyári építőtáborosoknál

hogy nyugodtabb a konzervgyári nyár, ha építőtábori... Az itt dolgozó fiatalok egyébként Borsod megye szinte minden városát képviselik. Miskolcra, Sátoraljaújhelyre, Kazincbarcikára, Leninvárosból is jöttek fiúk és lányok s ahogy hallottuk, nagyon szívesen utaztak. A Szegedi Konzervgyár táborának ugyan- is jó híre van Borsodban. S hogy vélekednek itt az észak-magyarországi középiskolásokról? Szorgalmas munkások, becsülettel elvégzik minden feladatot — mondta a gyár igazgatója.

Egy nap persze nemcsak munkából áll. Z. Kovács Mária szerint a konzervgyár vezetői. KISZ-esei mindent megtesznek azért is, hogy a hatóság penzumot követően az úgynevezett szabadidős programok igaz kikapcsolódást, pihenést jelentenek. Így nem csoda, hogy két

hét alatt sikerül jó közösségeket is kialakítani a gyárkapun belüli brigádokban éppúgy, mint az építőipari szakközépiskola újszegedi kollégiumában, ahol, mint évek óta rendszeresen, a konzervgyári tábor lakói, elszállásolják.

A konzervgyárban folyó szezonális munkákkal, az építőtábor hétköznapjaival tegnap Csongrád megyei és szegedi vezetők ismerkedtek. A tennivalókról, a programokról Rósa László tájékoztatta Székely Sándort, a városi pártbizottság első titkárát, Bartha Lászlót, a megyei pártbizottság titkárát és Tóth Tamást, a szegedi KISZ-bizottság első titkárát. A gyárba érkezett vezetők a tájékoztatót követően ellátogattak a csomagolóüzembe, és megtekintették a gyümölcsfeldolgozást is.

Bátyi Zoltán

Jókor jött

— a kiadós csapadék

A hirtelen betört kánikulai forróságot — ami legintenzívebben az Alföld déli részét érintette — jelentős mértékben enyhítette a tegnapi, főleg a hajnali órákban hullott kiadós csapadék. Eloszlása megyénkben nem volt ugyan egyenletes, de általános hőmérséklet-csökkenés kísérte, és mindenütt felüldítette a határt.

A Csongrád Megyei Tanács vb mezőgazdasági és élelmiszeripari osztályától kapott tájékoztatás szerint általában tíz millimétertől negyven milliméterig terjedő mennyiségű eső hullott, amire igen nagy szükségük volt a szomszédos földeknek, a mezőgazdasági kultúráknak.

A kukoricát és a náraforgót a rossz vízgazdálkodású talajokon már sanyargatta az aszály. A kukorica levelei „fodrosodtak”, összehúzódtak, ami nagy szárazságra utal. Az eső után — néhány óra elteltével — új-

ra kisimultak a kukorica-levelek, jelezvén, hogy nem győtri tovább a növényt az aszály.

Nagyon sokat ért a csapadék az öt és fél ezer hektáron diszlo cukorrépának, valamint a főleg homokföldeken természetett fűszerpaprikának is. A Duna-Tisza-közi homoktalajok már valóságos sivataggá változtak, s ezeket az égető, átforrósodott földeket hűtötte le, szelidítette meg az „égi áldás”. Zákányszék, Csengele, Ásotthalom, Rúza Forráskút körzetében még sokkal több csapadék is elkelne.

Szerencsére nem sok helyen volt erősebb zivatar, de a szélvihar szemszóródást okozott körülbelül másfél ezer hektáron az erőteljesen érett búzáknál. Mindent egybevetve azonban sokszorta többet használt, mint amennyi kárt okozott a már nagyon várt júliusi csapadék.